

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319010156
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Vanko
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4319010156.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Vanka a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Adriany Némethovej, v trestnej veci proti obžalovanému F. G., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného F. G. a prokurátorky Okresnej prokuratúry Levice (ďalej len „okresný prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Levice sp.zn. 4T/15/2019 zo dňa 15.07.2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 10. októbra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného F. G. a odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný F. G. v bode 1. uznaný za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona a v bode 2 z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona, § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona a § 127 odsek 4 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

v bode 1

od presne nezistenej doby cca od roku 2015 do októbra 2018 v A. na ul. G. XXX/X, okres U. sa nevhodne správal k svojej manželke O. G. a to tým spôsobom, že počas ich spolužitia ju bezdôvodne ponižoval, pod vplyvom alkoholu ju opakovane fyzicky napádal, fackoval, ťahal za vlasy, kopal do rôznych častí tela, pri útokoch na ňu kričal, že ju zabije, že ju hodí do studne, ktorú majú na dvore, a že si to odsedí, v útokoch prestal až vtedy, keď bezvládne ležala na zemi, potom ju vyhnal z domu na dvor, že tam je jej miesto, poškodená našla útočisko v pivnici alebo v zadnej izbe, kde bola nútená do rána prespať, pričom takéto situácie sa pravidelne opakovali bez ohľadu na ročné obdobie, najčastejšie to bolo počas víkendov, keď obžalovaný prichádzal z práce domov, po takýchto útokoch si poškodená brala často dovolenku z práce, aby ľudia nevideli známky po útokoch jej manžela, na lekárskom ošetrení nikdy nebola, lebo sa bála manžela, ktorý sa jej zakaždým vyhrážal, že ak o tom niekomu povie, tak ju zabije, zároveň ho ona musela prosiť o odpustenie, že bude dobrá a že ho bude poslúchať a bude robiť to, čo on chce, takéto správanie u nej vyvolávalo strach a až keď sa manžel vyhrážal aj ich synovi s nožom v ruke, že sa nemá starať do toho, ako sa on správa jeho matke, že on si môže robiť s ňou čo chce, po tomto sa odhodlala opustiť spoločnú domácnosť a odsťahovala sa k rodičom, pričom takéto správanie obvineného viedlo k traumatizácii osobnosti poškodenej a nesie znaky ťažkého príkoria,

v bode 2

v presne nezistenom dni v mesiaci máj 2018 v A. v rodinnom dome na ul. G. č. XXX/X, okres U. potom, čo jeho syn F. G. mu prišiel dohovoriť, aby prestal biť jeho matku, tento mu začal nadávať, päšťou udrel po stole, potom sa postavil a vybral zo stojana na kuchynskej linke kuchynský nôž, ktorým sa zahnal na syna a priložil mu ho k hrudi s tým, že mu povedal, že ak mu dal život, tak mu ho aj vezme, po čom O. G. odsotila syna od manžela a povedala mu nech ujde, po čom odhodil F. G. nôž na zem a kričal, že čo si to syn dovoľuje zastávať si mamu, že má odísť a on si bude robiť čo chce on, čím svojím agresívnym chovaním vzbudil u F. G. mladšieho strach o svoj život.

Za to mu bol podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona zo zisteným poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona a príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov.

Podľa § 38 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, zahlásil obžalovaný odvolanie do výroku o vine v bodoch 1 a 2 výrokovej časti rozsudku, ako aj do výroku o treste.

V zákonnej lehote podal odvolanie aj okresný prokurátor v neprospech obžalovaného do výroku o uloženom treste, nakoľko tento považoval za neprimerane nízky.

Odvolanie písomne odôvodnil obžalovaný, jeho obhajca, aj prokurátor.

Prokurátor v dôvodoch odvolania podrobne opísal skutkový stav a poukazoval na skutočnosti, ktoré sú v rozpore s ustanovením § 34 odsek 4 Trestného zákona, najmä vo vzťahu k výške uloženého trestu. Násilné správanie sa obžalovaného voči poškodenej bolo opakované, dlhodobé a pravidelné a vyznačovalo sa vysokým stupňom agresivity a brutality, spočívajúcej v bití, kopaní a vyhadzovaní poškodenej na dvor do mrazivého počasia. Následky takéhoto správania sa prejavili aj na psychike poškodenej, na ktorej toto správanie zanechalo trvalé následky s odporúčaním psychologickéj intervencie. Obžalovaný sa konania dopúšťal pod vplyvom alkoholu a iba v dôsledku plánovania si poškodenej prácu tak, aby sa obžalovanému vyhýbala, nedochádzalo k častejším a intenzívnejším útokom.

S poukazom na uvedené skutočnosti považoval prokurátor uložený sedemročný trest odňatia slobody za neprimerane nízky, pričom nemožno obísť ani skutočnosť, že obžalovanému bol ukladaný trest aj za prečin nebezpečného vyhrážania voči svojmu synovi, a teda dopustil sa viacerých trestných činov. O znížení možnosti nápravy obvineného svedčí aj skutočnosť, že obžalovaný počas výkonu väzby bol disciplinárne potrestaný.

Navrhol preto, aby krajský súd postupom podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí zástupca krajského prokurátora modifikoval dôvody odvolania v tom smere, že okresný súd ukladal trest odňatia slobody s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona, teda v rámci trestnej sadzby 7 - 20 rokov, a preto mu nemal pripočítvať príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, teda že spáchal viac trestných činov.

Odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného v písomných dôvodoch vytkol súdu, že rozhodol vo veci napriek nedostatočnému zisteniu skutkového stavu. Obžalovaný od začiatku popiera spáchanie skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu a o to viac mali orgány činné v trestnom konaní vynaložiť viac úsilia pre zabezpečenie dôkazov k zisteniu skutkového stavu. Sú tu len tvrdenia proti tvrdeniu ničím nepodložené. Nevierohodnosť výpovedi poškodenej spočíva v tom, že malo ísť o týranie po dlhú dobu a napriek tomu nikdy nikoho nepožiadala o pomoc, neoznámila to ani polícii a nikto si toho ani nevšimol. Skutočnosti uvádzané poškodenými sa vierohodne nepreukázali, všetko bolo vymyslené a koordinované s jediným zámerom - zaobstarať

peňažné prostriedky pre syna F. G. ml. a to predajom rodinného domu s príslušenstvom v bezpodielovom spoluvlastníctve obžalovaného.

Za účelom odstránenia pretrvávajúcich pochybností o správnosti skutkových zistení navrhol vypočuť ako svedka otca poškodenej O. G., u ktorého poškodený F. G. ml. dlhodobo býval, na objasnenie vzťahov medzi ním a jeho vnukom ako aj k objasneniu vzťahov medzi poškodenými navzájom.

Ďalej navrhol vypočuť svedkov, ktorí žili v susedstve s obžalovaným a poškodenou na objasnenie ich vzájomných vzťahov, a navrhol tiež vypracovať nový znalecký posudok z odboru psychológie, pretože pribatá znalkyňa v konaní sa vôbec nezaoberala príkormi a traumami poškodenej, ktoré si priniesla z primárnej rodiny a neskúmala ani následky permanentného ataku jej syna, aby mu poskytovala peňažné prostriedky.

V závere navrhol, aby krajský súd v zmysle § 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie, alternatívne dal na úvahu súdu, či nie je potrebné vec vrátiť prokurátorovi do prípravného konania na došetrenie, keďže vec nie je náležite objasnená.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania podrobne opisuje spolužitie s poškodenou a poprel, že by voči nej konal tak, ako sa mu kladie za vinu. Taktiež poukazoval na to, že poškodená zatajila skutočnosti o svojom psychickom stave a o traumách, ktoré prežívala pri jej výchove s rodičmi. K psychickým problémom ju dohnal aj ich syn F., ktorý od poškodenej neustále pýtal peniaze na uspokojenie svojich potrieb ako boli kúpa auta a v neposlednom rade kúpa bytu. Pod takýmto tlakom psychického vydierania bolo logické, že sa zrútila.

Nebolo ničím preukázané fyzické násilie, ani žiadna lekárska správa a o zranenia poškodená neinformovala ani políciu.

Poškodená zatajila znalkyni, že pri jej psychických problémoch navštívila veštica a ich rodinný dom dala vysvätiť katolíckemu farárovi, pretože sa jej mali zjavovať čierne postavy.

V ďalšej časti poukazoval na rozpory vo výpovediach poškodenej o spôsobe a počte fyzického napádania z jeho strany. Poukazoval aj na priložené fotografie z ktorej nie je zjavné, že by poškodená bola fyzicky napádaná.

Ku skutku v bode 2 nebolo preukázané, že by použil kuchynský nôž, aj tu ide o tvrdenie proti tvrdeniu. Poškodená a ich syn F. výpovede zmanipulovali voči nemu z dôvodu pomsty, z dôvodu jeho zotrvania v rodinnom dome, z predaja ktorého chceli profitovať a získať finančné prostriedky na kúpu bytu pre syna.

K vyjadreniu znalkyne Mgr. Bielikovej k diagnóze poškodenej uviedol, že nie je možné, aby poškodená pracovala vo svojom zamestnaní ako sprievodkyňa v kontakte s ľuďmi a pri takých nadčasových hodinách, ktoré vykonávala. V jej zamestnaní absolvujú každé dva roky psychotesty a pri takých odpracovaných rokoch neboli vyžadované od zamestnávateľa.

Ďalším dôvodom odvolania obžalovaného je nepreukázanie nadmerného požívania alkoholu, ktoré sa mu kladie za vinu. Nebol braný do úvahy posudok z práce od zamestnávateľa, kde pracoval ako zvárač plynových prípojkov, jeho práca je dodnes v záruke, čo svedčí o tom, že nemohol požívať alkohol vo zvýšenej miere.

Vytýka okresnému súdu tiež zohľadnenie toho, že poškodená mu v marci 2018 vybavovala „režinku“, ktorá bola aj priložená do spisu, a súd na toto ako dôkaz neprihliadol. Na záver uviedol, že svoju manželku netýral, a práve naopak sa jej snažil pomôcť, chodil poctivo do práce, aby zabezpečil rodinu. K fackám spreď niekoľkých rokov sa priznal, a nad tým vyslovil ľútosť.

Na verejnom zasadnutí vyjadril nesúhlas s takým vysokým trestom, nikdy nebol odsúdený a ani postihnutý za priestupok. Doterajšia väzba je u neho postačujúca a mal by byť prepustený na slobodu.

S odvolaním prokurátora nesúhlasí.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami, preskúmal v zmysle § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora sú nedôvodné.

Ako vyplýva z obsahu spisu a z výsledkov vykonaného dokazovania v konaní pred súdom, okresný súd postupoval zákonným spôsobom, vykonané dôkazy aj správne vyhodnotil v zmysle § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel aj k správny právny záverom.

Obžalovaný od začiatku trestného stíhania popiera akékoľvek zavinenie zo spáchania žalovaných skutkov.

V bode 1 výrokovej časti napadnutého rozsudku spochybňoval hodnovernosť výpovede poškodenej ako aj svedkov, ktorí nepriamo potvrdzovali jeho násilné správanie sa voči poškodenej. Dôkaznú situáciu nemožno hodnotiť iba podľa názoru obžalovaného, že ide „o tvrdenie proti tvrdeniu“, pretože obžalovaného neusvedčovala iba poškodená.

Poškodená podrobne opisovala násilné správanie sa obžalovaného voči nej počas víkendov, keď sa po týždni vracal z práce. Dôvodom jeho násilného správania sa mali byť nezhody kvôli možnému predaju domu a požívaniu alkoholických nápojov obžalovaným vo väčšom množstve. Agresivita obžalovaného sa prejavovala práve v opitosti a poškodená aj podľa záverov znalkyne psychologičky by si nebola schopná vymyslieť a tak podrobne opisovať udalosti, ktoré neprežila. Násilné správanie sa obžalovaného trvalo po dlhšiu dobu, páchal ho voči svojej manželke - blízkej osobe.

Krajský súd sa v tejto časti plne stotožňuje so skutkovými zisteniami okresného súdu, ako aj s právnymi závermi, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona, teda že ho páchal.

Okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku nielen podrobne opísal priebeh vykonaného dokazovania, ale aj podrobne odôvodnil vyhodnotenie dôkazov vo vzťahu k ustáleniu právnej kvalifikácie skutkov obžalovaného, a na tieto dôvody krajský súd poukazuje.

Okresný súd vyhodnotil aj námietky obžalovaného uvádzané v odvolaní.

Krajský súd preto nevidí dôvod podrobnejšie vyhodnocovať dôvody odvolania, avšak nepovažoval za potrebné preskúmať obžalovaným uvádzané traumy poškodenej, ktoré si mala do manželstva priniesť ešte s rodinného prostredia. Násilie, ktoré mal voči poškodenej vykonať bolo preukázané nielen samotnou poškodenou, ale sprostredkované aj ich synom a rodičmi poškodenej.

Skutočnosť, že poškodená neoznámila predchádzajúce násilie na políciu, prípadne sa nenechala ošetriť lekárom, samy o sebe nespochybňujú hodnovernosť výpovede poškodenej, pretože táto aj vysvetľovala, z akých dôvodov o tom nikomu nehovorila ako si zakrývala modriny a aj z akých dôvodov si radšej brala službu práve počas víkendov, aby sa vyhla obžalovanému.

Krajský súd neprihliadal ani na tvrdenie obžalovaného k motivácii poškodenej a ich spoločného syna, aby sa obžalovaného zbavili za účelom získania peňazí, resp. profitu z predaja domu. Rodinný dom obžalovaného a poškodenej patril do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a bez jeho súhlasu by v žiadnom prípade by nemohlo dôjsť k jeho predaju.

Znalkyňa Mgr. Bieliková vo svojom znaleckom posudku neurčovala diagnózu poškodenej a nebol preukázaný ani dôvod na to, aby súd vyžiadal psychologické testy poškodenej od zamestnávateľa. Práve aj závery znaleckého posudku nepriamo potvrdzujú verziu poškodenej a na základe nich nemožno ani jej hodnovernosť spochybňovať.

Závermi znalkyne sa okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku tiež podrobne zaoberal, vyjadroval sa aj k emočnej nestabilite poškodenej, ktorú si nesie aj z primárnej rodiny, po opustení ktorej mala byť opakovane vystavovaná negatívnym zážitkom, tak ako to opisovala vo svojich výpovediach. Aj v

tejto časti poukazuje na podrobné odôvodnenie v napadnutom rozsudku, na ktoré v podrobnostiach poukazuje.

Ku skutku v bode 2 výrokovej časti napadnutého rozsudku je dôkazná situácia podobná. Obžalovaný poprel jeho spáchanie tak ako sa ho mal dopustiť či už v obžalobe, alebo v napadnutom rozsudku. Aj tu nemožno súhlasiť s jeho obhajobou, že ide iba o tvrdenie proti tvrdeniu, a že sa dohodla poškodená s ich synom na spoločnej výpovedi proti nemu. Obaja svedkovia popísali priebeh konfliktu obžalovaného s jeho synom F.. Syn prišiel obžalovanému vytknúť prečo bije jeho matku, aby tak nekonal, a následne došlo k vyhrážaniu sa obžalovaného voči poškodenému aj priložením noža na hrud' poškodeného.

Okresný súd aj v tejto časti vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, podrobne opísal priebeh skutkového deja a aj odôvodnil, prečo konanie obžalovaného v tomto prípade kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona, § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona a § 127 odsek 4 Trestného zákona, pretože obžalovaný skutok spáchal nožom, teda so zbraňou a na synovi teda voči blízkej osobe.

Neboli zistené žiadne dôkazy, ktoré by svedčili o tom, že by sa poškodená so synom dohodli na vykonštruovaní celého prípadu v úmysle poškodiť obžalovanému, že by takto konali obaja z nejakej pomsty.

Námietky obžalovaného boli už aj prvostupňovým súdom vyhodnotené zákonným spôsobom, okresný súd uvádzal z akých dôvodov dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný sa tohto skutku dopustil spôsobom uvedenom v bode 2 výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Krajský súd ani v tejto časti nezistil pochybenia okresného súdu. V podrobnostiach poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa stotožňuje.

Pokiaľ obžalovaný namietal, že nebolo preukázané jeho nadmerné požívanie alkoholických nápojov, v tejto časti poukazuje krajský súd na závery znalca MUDr. Eduarda Višňovského, ktorý v znaleckom posudku u obžalovaného zistil, prosté alkoholové opitosti s poruchami správania sa s nadužívaním alkoholu bez potvrdenia, že by obžalovaný bol od alkoholu závislý.

K dôvodom odvolania vypracovaných obhajcom obžalovaného je potrebné uviesť, že krajský súd nepovažoval za potrebné vypočuť otca poškodenej na vzťah so svojim vnukom, pretože tieto skutočnosti priamo nesúvisia so skutkami obžalovaného.

Vzhľadom na to, že poškodená zatajovala násilné správanie sa obžalovaného, zakrývala si rany, nikomu o tom nehovorila, nie je dôvod ani na vypočúvanie svedkov, ktorí žijú v susedstve obžalovaného a poškodenej.

Krajský súd nepovažuje za potrebné ani nové znalecké dokazovanie z odboru psychológie na zisťovanie príkorí a tráum poškodenej, ktoré si mala do manželstva priniesť z primárnej rodiny, pretože táto skutočnosť nemohla mať vplyv na úmyselné násilné konanie obžalovaného voči poškodenej, najmä ak sám tvrdí, že tento stav mal byť ešte pred uzavretím ich manželstva. Za nedôvodné považoval krajský súd aj skúmanie následkov permanentného ataku syna na poškodenú kvôli poskytovaniu peňažných prostriedkov.

Z uvedených dôvodov považoval krajský súd napadnutý rozsudok do výroku o vine a právnej kvalifikácii skutkov obžalovaného za zákonný a odvolanie obžalovaného za nedôvodné.

Pri vyhodnocovaní dôvodov odvolania, ktoré podal prokurátor v neprospech obžalovaného do nízkej výmery trestu odňatia slobody, krajský súd sa plne stotožňuje so závermi a dôvodmi okresného súdu.

Je síce pravdou, že pri aplikácii § 41 odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby od 7 - 20 rokov, pretože obžalovanému bol ukladaný trest za jeden zločin a za jeden prečin, avšak aj podľa názoru krajského súdu uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, teda na dolnej hranici trestnej sadzby spĺňa kritéria § 34 odsek 4 Trestného zákona.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí správne vytkol okresnému súdu, že pri ukladaní trestu podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona nie je možné pripočítať obžalovanému aj príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona. Toto pochybenie okresného súdu však nemal žiaden pozitívny ani negatívny vplyv, či už na kvalifikáciu konania obžalovaného, alebo na druh a výmeru trestu a preto podľa názoru krajského súdu nebolo potrebné toho pochybenie napravovať rušením výroku o treste.

Pokiaľ prokurátor poukazuje najmä na agresívne, opakované, násilné správanie sa obžalovaného voči poškodenej, ktoré trvalo po dlhší čas, tak tieto skutočnosti sú už zohľadnené pri právnej kvalifikácii skutku obžalovaného a teda aj v základnej trestnej sadzbe.

Okresný súd správne prihliadol v prospech obžalovaného na to, že u neho ide o osobu doteraz bezúhonnú, ktorá sa nedopúšťala trestnej činnosti, a ani priestupkov. Podľa hodnotenia zamestnávateľa pracuje medzi veľmi dobrých a zodpovedných pracovníkov, v práci nepožíva alkoholické nápoje a nie je ani agresívny.

Manželstvo obžalovaného a poškodenej je právoplatne rozvedené, v podstate zanikli okolnosti a dôvody ich vzájomných nezhôd a majetkové vysporiadanie bude záležitosťou buď ich vzájomnej dohody, alebo vysporiadaním v civilnom konaní.

Disciplinárny trest, ktorý bol obžalovanému uložený počas výkonu väzby nemôže mať v tomto prípade taký vplyv, aby bolo obžalovanému potrebné uložiť prísnejší trest odňatia slobody, a aby bolo možné uložený trest v trvaní 7 rokov považovať za neprimeraný navrhovanému trestu odňatia slobody v trvaní 9 rokov z dôvodov podaného odvolania prokurátorom v neprospech obžalovaného.

Okresný súd správne rozhodol v zmysle § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona aj o zaradení obžalovaného na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, a preto krajský súd aj odvolanie prokurátora považoval za nedôvodné a zamietol ho v zmysle výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.